

Petaniast olli Laatsarusse jures, siis tussi paljo rahwas seõna, mitte ükspäinis Jeesusse pârrast, waid et nemmad fa Laatsarust wöksid nähha sada, fedda temma olli surmast ülesärratanud. Agga üslemad preestrid pidasid nou, fa Laatsarust árratappa, sest et temma pârrast paljo rahwas Jeesusse sissekus.

Sedda sõma-aia tehti Jeesussel hingamisse páwal, 8^{mat} Júrri-fu páwal, se olli meie koupwával. Selsammal ðhtul tungis paljo rahwast siõna, Jeesust ja Laatsarust waatma.

Joan. XII. 12—19.

Teisel páwal, kui rahwas kulis et Jesus piddi pühhiks Jerusalemma tulsema, wótsid nemmad palmipude oksad, lâksid wâlja temma vasto ja kissendasid: „Hosianna, fidetud olgo, kes tulleb Issanda nimmel, se Israeli funningas!” agga Jesus leidis ühhe eesli ja istus temma selga, nenda kui firjotud on.

j. n. t. s.

Se olli Pühhapáwal, 9^{mat} Júrri-fu pá-

wal, ja se on se Palmipude pühhapååw, mis meie praego weel pühhitseme, kellega se suur nåddal algab, mis sees meile Suur Neljaspååw ja Suur Rede wâgga halledad, agga fa wâgga armsad pühhad on, mis ful ei ühhagi risti-innimesse melest ja süddamest ei peaksid árrakauma, et neid iggal aastal wôttaks süddamelikko tânnoga Jummalale ja omma Issanda Jeesusse Kristussele pühhitseda.

Joan. XII. 20—36.

Nüüd tussid fa monned Kreka mehhed ja sowisid Jeesust waatma. Sedda nimmetasid Wilippus ja Andreas temmale, ja Jesus kostis ja ütles neile: „se tund on tulnud, et innimesse Poega peab au sisse töstetama!” ja temma rákis neile sedda tâhhendamisse sanna: „töest, ma ütlen teile: kui nisso-iwva Ma sisse ei lange ja árra ei surre, siis jáeb temma üksi, agga kui ta surreb, siis kannab temma paljo wîlja! Res omima ello armastab, se kautab sedda, ja kes omima ello wiikab siin mailmas, se hojab sedda iggawesseks elluks.